

Εὐρε Θκιός (Κύριος οἶδεν). **ΙΧ)** Φέρω Καπ. (πβ. RDawkins Modern Greek in Asia Minor 600).

Β) Μεταφ. **1)** Ἀπολαμβάνω κοιν.: Βρῆκα πολλές καλωσύνες ἀπὸ τοῦτον. Τί βρῆκες ἀπὸ κείνον ποῦ τὸν ἀγαπᾷς; Τί βρίσκεις ποῦ τὸ δέρνεις τὸ ζῶ; Τί βρίσκεις ποῦ πειράζεις αὐτὸν τὸν δυστυχισμένο ἄνθρωπο; **β)** Μοῦ ἀνταποδίδεται παρ' ἄλλου ἐκεῖνο ποῦ ἔπραξα, συνήθως ἐπὶ κακοῦ κοιν. καὶ Πόντ. (Τραπ. Χαλδ. κ. ἀ.): Ἀπὸ μένα θὰ τὸ βρῆς (ἐγὼ θὰ σὲ τιμωρήσω δι' ἐκεῖνο ποῦ ἔκαμες). Νὰ τὸ βρῆς ἀπὸ τὸ Θεὸ - τὰ παιδιὰ σου - ἀποκεῖ ποῦ δὲν περιμένεις! κττ. Νὰ τὸ βρῆς τὸ ἄδικο ποῦ ἔκαμες! Νὰ τὸ βρῆς 'ς τὰ παιδιὰ σου! (διὰ τὸ κακὸν ποῦ ἔκαμες νὰ τιμωρηθῇς διὰ παθήματος τῶν παιδιῶν σου!) κοιν. Ἐποῖκα κ' ἤδρα (ἔκαμα καὶ βρῆκα) Τραπ. **2)** Καταλαμβάνω κοιν.: Μὲ βρῆκε ὁ ἥλιος - ἡ μέρα - τὸ βράδυ - ἡ νύχτα κττ. Μὲ βρῆκαν τὰ μεσάνυχτα καὶ ἀκόμα νὰ κοιμηθῶ. Μᾶς βρῆκε μὲ φουρτούνα ποῦ κοντέψαμε νὰ πνιγοῦμε. 'Σ τὸ δρόμο μὲ βρῆκε ἡ βροχὴ καὶ δὲν εἶχα ποῦ νὰ τρυπώσω. || Φρ. Τὸν βρίσκει κακὴ ὥρα (τὸν καταλαμβάνει ἀπρόοπτος συμφορὰ). **β)** Ἐπέρχομαι εἰς τινα, κυριεύω τινὰ κοιν.: Δὲ μὲ βρίσκει ὕπνος εὐκολα. Μὲ βρῆκε ὁ ὕπνος 'ς τὰ χαράματα. Τὸν βρίσκει θερμὴ κάθε μέρα. Τὸν βρῆκε ἀρρώστια κακὴ κ' ἔμεινε πολὺ 'ς τὸ κρεβάτι. Νὰ σέ βρῇ πανούκλα - χτικιὸ κττ. (ἀραι) κοιν. || Φρ. Μ' ἤδρι (ἐνν. τὸ ἀτύχημα) Αἰτωλ. **3)** Τιμωρῶ κοιν.: Νὰ σέ βρῇ ἡ ἀμαρτία μου - τὸ κρεῖμα μου - ὁ Θεὸς κττ. (ἀραι) κοιν. || Ἄσμ.

Ὁ Θεὸς νὰ σέ βρῇ, μ-μάδια μου, τῷ δ Θεὸς νὰ σοῦ
τὸ ὥτισι,
'ἐν μοῦ 'φηττες 'ς τὴν τσεφαλὴ σὰ τὸ σησάμι γνῶσι
Κάρπ.

Μόν' 'ς τὸ Θεὸ μὲ ἔρριξες καὶ ὁ Θεὸς μὲ ἤδρε
Θράκ.

Γ) Παθ. καὶ μέσ. **1)** Ἀποβαίνω, καθίσταμαι Κύπρ.: Ἄσμ.

Νὰ φάῃ ἄγρη τοῦ λαοῦ, νὰ φά' ὄφτον περτίτδιν,
νὰ πῆλ γλυκόποτον κρασὶν ποῦ πίνουν οἱ γουμένοι...
τδαὶ ἀπὸ τρών οἱ ἄρρωστοι τδαὶ βρέχονται γιαμένοι.

2) Εἶμαι, ὑπάρχω κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.): Βρίσκομαι πάντα 'ς τὸ σπῖτι. Βρίσκεται τίποτε νὰ φάω; Σοῦ βρίσκεται τίποτε; (ἀρχ. 'ἔστι σοί τι;). Βρίσκομαι σὲ κακὴ κατάστασι κοιν. Ποῦ εὐρισκοῦμαι; Ὁφ. Τραπ. || Φρ. Βρίσκομαι (ἀπάντησις εἰς τὴν ἐρώτησιν τί κάνεις; δηλοῦσα ἀδιαφορίαν). Βρίσκομαι 'ς τὴν ἀνάγκη (περιέρχομαι εἰς δυσχερῆ οἰκονομικὴν ἰδίως θέσιν). Ἀσ' το καὶ ἄς βρίσκεται (ἐπὶ πράγματος τὸ ὅποιον τῶρα νομίζεται ἄχρηστον, ἀλλ' εἰς τὸ μέλλον δύναται νὰ φανῇ χρήσιμον). Ποῦ νὰ μὴν εἶχα βρεθῇ! (ἀρά) κοιν. Δὲ βρίσκεται (ἐπὶ προσώπου ἢ πράγματος ἐξαιρετικῆς ἀξίας ἢ ποιότητος) Λεξ. Δημητρ. Ἀφόντα βρέθ'κα (ἀφότου ὑπάρχω, ἀφότου ἐνθυμοῦμαι τὸν ἑαυτὸν μου) Ἡπ. || Ἄσμ.

Ἀποθαμένος βρίστομαι καὶ ζωδανὸς λογοῦμαι
Κρήτ.

Γράφω σου 'γὼ τὰ πάθη τὰ δικά μου
καὶ 'ς τὸ σεβδᾶ σου βρῖγνεται ἡ θλιβερὴ καρδιά μου
αὐτόθ.

Κι δὲ θὰ σπέρνῃς τὸ γαρπὸ, νὰ βρίχνῃσαι 'ς τὴ Νίδα
αὐτόθ.

Ἀνθρώπος εἶμαι, Χάροντα, γεμᾶτος πάσης χάρις,
ἀκόμη νέος βρέθομαι, πῶς ἤρθες νὰ μὲ πάρῃς;
Κύπρ. **β)** Τυχάνω νὰ εἶμαι κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Οἶν. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ.): Βρέθηκα κ' ἐγὼ ἐκεῖ ποῦ μάλωνα καὶ τοὺς ἄκουσα. 'Σ τὴ θέσι ποῦ βρέθηκα δὲ μπορούσα νὰ κάνω ἀλλεώτικα. Βρέθηκε κοντὸς κ' ἔκανε

τέτοια δουλειὰ κοιν. Εὐρέθεν ἀνέφορος ὁ δρόμος ἐμουν (μᾶς ἔτυχε δρόμος ἀνηφορικὸς) Τραπ. Χαλδ. Εὐρέθα 'ς σὸ ραδὶν (ἔτυχε νὰ βρεθῶ 'ς τὸ βουνὸ) Χαλδ. Ὁπου βρεθῇ καὶ ὅπου σταθῇ (παντοῦ ὅπου τύχη νὰ παρευρεθῇ) || Φρ. Ὁπως βρίσκομαι (εἰς ὅποιαν κατάστασιν τυχάνω νὰ εἶμαι, συνήθως ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς ἐμφανίσεως). Καθὼς βρίσκομαι (συνών. τῇ προηγουμένῃ). Βρέθηκα (πάει πῆ, δὲν ὑποχωρῶ πλέον, θὰ προχωρήσω εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀνατεθέντος ἔργου) κοιν. Εὐκαιρος εὐρέθα (ἔτυχε νὰ βρεθῶ ἄκριτος, ἀπρόσεκτος, οἶον: εὐκαιρος εὐρέθα καὶ εἶπα 'το - ἐποῖκα 'το κττ.) Τραπ. Χαλδ. **γ)** Τυχάνω κοιν.: Δὲ βρέθηκε κάνεις νὰ τὸ κάνῃ - νὰ τοῦ τὸ πῇ - νὰ τὸν σηκώσῃ ποῦ ἔπρεσε κττ. κοιν. Ὁποῖος βρεθῇ καὶ καταλάβῃ αὐτὸ ποῦ λέγω. Ὁποῖος βρεθῇ κ' ἔχῃ αὐτὸ ποῦ ζητῶ πολλὰ. Συνών. τυχαίνω. **δ)** Κατάγομαι Βιθυν.: Ἄσμ.

Ἀπὸ τί χωρὶο κρατεῖσαι | καὶ τί μαχαλᾶ βρισκεῖσαι;

ε) Ἐλκω τὴν καταγωγὴν, γεννῶμαι Σέρφι.: Ἐμεῖς ἐπαδὰ ἠδρεθήκαμε. **3)** Ἀποκαλύπτομαι Θήρ.: Παροιμ.

Σὲ πῆρα γιὰ τριαντάφυλλο, μὰ βρέθῃς ἀτσουκνίδα (ἐπὶ τοῦ φαινομένου μὲν χρηστοῦ, ἀποκαλυπτομένου δὲ ἀναξίου καὶ πονηροῦ). **4)** Παραγίγνομαι, προσέρχομαι σύννηθ.: Σὲ μὲ ὥρα νὰ βρεθῇς ἐκεῖ ποῦ εἶπαμε. Τοῦ εἶπα νὰ βρεθῇ γρηγόρα 'ς τὸ σπῖτι, μὰ ἄργησε σύννηθ. || Ἄσμ.

Οἱ Σφακιανοὶ πρωτοκινοῦν ἀπὸ 'σαν ἀδρωμένοι

κ' εἰς τὰ καράβια βρίστονται ἀπὸ 'σαν μαθημένοι

Κρήτ. **β)** Παρουσιάζομαι, ἐμφανίζομαι κοιν.: Ἐκεῖ ποῦ πῆγαινα βρέθηκε μπροστά μου ὁ φίλος μου κοιν. Καλοῦνε τὸν παπᾶ νὰ πᾶ νὰ στεφανώσῃ, ἐπῆγε ὁ παπᾶς ἐκεῖ, ἐμπῆκε ἡ παππαδιὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος κ' εὐρέθη νύφη (ἐκ παραμυθ.) Πελοπν. (Μεσσ.) || Ἄσμ.

Σελ-λοχαλιναρών-νει τον τῷ ἄρπαξεν τὸ κοντάριν
τῷ ἴσα εὐτὺς εὐρέχκεν 'πουπάνω καβαλ-λάρης

Κύπρ. **5)** Παρίσταμαι πολλὰ. Φρ. Κάνενας δὲν τοῦ βρέθηκε 'ς τὴν ἀνάγκη του - 'ς τὴν δυστυχία του κττ. (δὲν τὸν ἐβοήθησε). Τ' βρέθ'κι (τὸν ἐβοήθησεν) Ἡπ. **6)** Συνευρίσκομαι, συνουσιάζω Κάσ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Εὐρέθη μὲ τὴ γυναῖκα του Κάσ. Εὐρέθηκε μὲ τὴ δεινα Ἀπύρανθ.

Δ) Μετοχ. οὐσ. **1)** Ὑπὸ τὸν τύπ. εὐρισκόμενος, ἀδελφὸς μονῆς ὑπηρετήσας τὸν προϊστάμενόν του γέροντα μέχρι θανάτου κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ μοναχικοῦ βίου Ἀθ. **2)** Οὐδ., τὸ προχείρως παρεσκευασμένον φαγητόν, τὸ ἀπλοῦν καὶ λιτὸν κοιν.: Θὰ φάμε τὸ βρισκούμενο. Κάτσε νὰ φάμε μαζὶ ἀπὸ τὰ βρισκούμενα.

βρίσκωμα τό, Κάλυμν.

Ἐκ τοῦ ρ. βρίσκω κατ' εὐθείαν ἀπὸ τὸν πλήρη ἐνεστώτα.

Βρεσίδι 1, ὁ ἰδ.: Παροιμ. Τοῦ φτωχοῦ τὸ βρίσκωμα ἢ βολόνα ἢ καρφί.

βρίσμα τό, Ἡπ. Καλαβρ. (Μπόβ.) ὕβρισμα Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βρίζω.

Ὑβρις, λοιδορία ἐνθ' ἄν.: Ἐγιναν λόγια καὶ βρίσματα καὶ φωνές Ἡπ. Συνών. *βρισμός.

* **βρισμός** ὁ, ὕβρισμός ΔΣολωμ. 56.

Ἐκ τοῦ ρ. βρίζω.

Βρίσμα, ὁ ἰδ.: Ποίημ.

Ἀπὸ φόβο καὶ ἀπὸ τρόμο, | ἀπὸ βάρβαρους δεσμούς,
ποῦ 'ναι σκόρπιοι εἰς κάθε δρόμο, | καὶ ἀπὸ μύρμυρες
ὕβρισμούς.

